

မြပုလဲသွယ်

ချစ်ခြင်းဟူသည်

ညသည် တိတ်ဆိတ်နေပေမယ့် ယခုထက်တိုင် အိပ်မပျော်သူ တစ်ယောက်ကတော့ ရှိလေ၏။ သူမကတော့ ယနေ့မှ လက်ထပ်လိုက်သော အသစ်စက်စက် သတို့သမီးလေး နွယ်ဝတီဖြစ်သည်။

ကြည့်စမ်း သူမနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မင်္ဂလာဦးနှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်ကြီးပေါ်မှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အိပ်ပျော်နေသူက အသစ်စက်စက် သူမ၏ ခင်ပွန်းလောင်း ဒေါက်တာစောဘုန်းဖြူလေ။

ခမ်းနားထည်ဝါသော ပစ္စည်းတွေစုံလင်သည့် ကျယ်ပြန့်သော မင်္ဂလာခန်းမကြီးထဲမှာ ညဉ့်အလယ် တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိနေသည့် သူမတို့နှစ်ယောက်ဟာ အသစ်စက်စက် ဇနီးမောင်နှံတွေ တဲ့လား။

ညတုန်းက ဧည့်ခံပွဲဝတ်စုံအတိုင်း ဒေါက်တာစောဘုန်းဖြူဟာ အိပ်မောကျနေခြင်းပင်။ သူ၏ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေက မင်္ဂလာဦးညမှာ မူးအောင်တိုက်လိုက်တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူကိုယ်တိုင်ကပင် မူးအောင်သောက်လာတာလား မသိ။ သည်အခန်းထဲ ရောက်တာနှင့် ခုတင်ပေါ်မှောက်လျက်ထိုးကာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အိပ်ပျော်သွားခြင်းပင်။

‘ဒီည နွယ်ရဲ့ မင်္ဂလာဦးညကိုတော့ သိပ်ရင်ခုန်စရာ ကောင်းမှာပဲနော်’

‘သေချာတာပေါ့ နွယ်က ဒေါက်တာစောဘုန်းဖြူဆိုတဲ့ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်ကို ရထားတာပဲ’

‘အမယ်မယ် ဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ကွယ်၊ တို့နွယ်ကလည်း အလှကလေးပါနော်၊ ဒေါက်တာ စောဘုန်းဖြူနောက် ပါသွားလို့ ဆိုပြီး ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ’

ကျန်ခဲ့တဲ့ ကိုကိုကာလသားတွေက အများကြီး’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါက်တာ စောဘုန်းဖြူနဲ့ နွယ်ဝတီတို့ဟာ နေနဲ့လ ရွှေနဲ့မြဲ
လို အင်မတန်လိုက်ဖက်တဲ့ စုံတွဲဆိုတာတော့ ဘယ်သူမှ ငြင်းမရပါဘူးလေ’

မင်္ဂလာပွဲမှာ မိတ်ဆွေတွေ သူငယ်ချင်းတွေက သူမနှင့်သူ့ကို အားကျစွာ
ပြောလိုက်တဲ့ စကားများပါ။ ထိုလူတွေသာ သူမတို့နှစ်ယောက်၏ တကယ်
အဖြစ်အပျက် အမှန်ကိုသိလျှင် ဘာပြောကြမလဲ’

‘နွယ်ဝတီ’

စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှာ အလှဘုရင်မအဖြစ် သူမက ထင်ရှားခဲ့သည်။
အရပ်မြင့်မြင့်လေးမှာ ဝင်းဝါသော အသားအရေ နက်မှောင်ဖြောင့်စင်း
သော ဆံနွယ်၊ သွယ်လျပြည့်တင်းသည့် ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ အချိုးအစား
ပြေပြစ်လျက် ကြော့ရှင်းလှပတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖြစ် ယောက်ျား
သားတွေ စိတ်ဝင်စားကြတာ မဆန်း။

ဝိုင်းမယောင်နှင့်သွယ်သော မျက်နှာလေးမှာ ပြေပြစ်သောနဖူး၊ စင်ရော်
တောင်မျက်ခုံး၊ ကော့ရွှန်းသော မျက်တောင်များအောက်မှ ဝိုင်းစက်
ကြည်လင်သည့် မျက်ဝန်းပြာတို့က အရည်တလက်လက် ရွှန်းမြဲနေ၏။

ဖြောင့်စင်းသော နှာတံအောက်က ထူအီနီထွေးသော နှုတ်ခမ်းအစုံ၊
ကြော့ရှင်းသည့်လည်တိုင်၊ ဆင်စွယ်လို ချောမွတ်သော လက်မောင်းသား
လေးများဟာ ပြည့်တင်းလျက် တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အပြစ်ဆိုစရာ မရှိအောင်
သူမအလှက ပြည့်စုံသည်။

‘ဒီလောက်လှတဲ့ နွယ်ဝတီကိုရရင် ဒီဘဝ ငါတော့ ကျေနပ်ပြီ’ဟု ပြောကြ
သူတွေ အများကြီးထဲမှာ အံ့ဩစရာကောင်းစွာ ဒေါက်တာစောဘုန်းဖြူ မ
ပါဝင်ခဲ့ပေ။

‘မေ... မေရေ’

‘ဟင်’

နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေရာမှ ဒေါက်တာစောဘုန်းဖြူ ယောင်ရမ်းလိုက်တာက မေတဲ့။ မင်္ဂလာဦးညမှာ ဇနီးဖြစ်တဲ့ သူမအမည်ကို မခေါ်ပဲ တခြားမိန်းမ တစ်ယောက်၏ နာမည်ကို တမ်းတနေသော ခင်ပွန်းလောင်းကို သူမ ခပ်စိုက်စိုက်လေး ကြည့်မိ၏။

မေတဲ့။

ဒါ ဟိုမိန်းမကို တမ်းတတာ။ မေဆိုတာ ဘယ်သူရှိရမလဲ။ မေညှိစိမ့်လေ။ သည်လိုအချိန်မှာ မေညှိစိမ့်ကို တမ်းတတာဟာ သူမကို စော်ကားသလိုပါပဲလား။

မိန်းမသားတစ်ယောက်၏ မာနက သူမရင်ထဲမှာ နိုးကြားလာသည်။ ပြန်လည်သာ အိပ်ပျော်သွားသော သူ့ကိုတစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး အခန်းထဲမှာ ချာခနဲလှည့်ထွက်ခဲ့၏။

ဘယ်မှာလဲ သူမတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ မင်္ဂလာဦးည ရင်ခုန်မှုတွေ၊ တစ်ဖက်ခန်းမှာ တစ်ယောက်တည်းအိပ်နေပေမယ့် သူမ ချက်ချင်း အိပ်မပျော်။

မေတဲ့။ သည်အချိန်ထိ ထိုအမည်ကို တမ်းတနေတာဟာ သူ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေသေးလို့ပဲ။ မကြာသေးခင်က အဖြစ်အပျက် တချို့ သူမမျက်စိထဲ မြင်ယောင်လာ၏။

ထိုနေ့က ကလပ်ပြီးချိန် ဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းတွေနှင့်အတူ သူမကော်ရစ်တာမှ ထွက်လာစဉ်ထောင့်ချိုးအရောက်

‘အင့်’

‘အို’

‘ဟာ’

ကမန်းကတန်း တစ်ဖက်မှ ထွက်လာသော လူတစ်ယောက်နှင့် မ
မျှော်လင့်ဘဲ သူမ တည့်တည့်တိုးတော့၏။

အရှိန်ပြင်းတာမို့ နှစ်ယောက်သား အင့်ခနဲ သူမမျက်လုံး ပြာခနဲ ဖြစ်သွား
သည်။

‘ရှင် ရှင် လူတစ်ယောက်လုံး မမြင်ဘူးလားဟင်’

‘ဆောရီး၊ ဆောရီးဗျာ ကျွန်တော်လည်း အရေးကြီးသွားလို့’

ပြောရင်း ကျဲပြန်သွားသော သူမစာအုပ်များကို သူကမန်းကတမ်း
ကောက်ပေး၏။

‘ဟင်’

ယခုမှ ထိုလူကို သေချာကြည့်မိတော့ အတော်ချောတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ
လား၊ အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်ဟန် ကျစ်ကျစ်နှင့် မျက်လုံးမျက်ခုံး
ကောင်းကောင်း ဖြစ်သည်။

‘ဟို ဒါခင်ဗျားစာအုပ်တွေ အကုန်ပါပဲနော်’

‘အင်း’

‘ဒါဆို ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး၊ သွားစရာလေးရှိလို့ပါ’

သူမထံ စာအုပ်တွေအားလုံးပေးပြီး ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားသော သူ
ကျောပြင်ကို ကြည့်မိ၏။

ကြည့်စမ်း သိပ်လှတဲ့သူမကိုတောင် တစ်ချက်ကြည့်မသွားဘဲ ထွက်သွား
လိုက်တာ ဘာကိစ္စတွေများ အရေးကြီးနေလဲမသိ။

သေချာတာကတော့ သူ့နေရာမှာ တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်သာဆို
လျှင်တော့ သူမအလှကို မြင်တာနှင့် ရှာကြံပြီး မိတ်ဖွဲ့မှာပါပဲ။

သည်လူကျမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း သူမကို တစ်ချက်လေးတောင် ကြည့်မ
သွားပါလား။

‘ဟယ် နွယ် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’

‘ဟိုလူ ရှင်နဲ့ တိုက်မိတာ မဟုတ်လား’

နောက်မှရောက်လာသော သူငယ်ချင်းတွေက မေးသည်။ သူမခေါင်းလေး
ညိတ်ကာ

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီလူ ဘာတွေအရေးကြီးနေတယ် မသိဘူး၊ လူတစ်
ယောက်လုံး တိုက်သွားလိုက်တာ’

‘ဟင် နွယ် သူ့ကို မသိဘူးလား၊ အဲတာ ဆေးက စောဘုန်းဖြူလေ’

‘ဘာ’

စောဘုန်းဖြူတဲ့။ သည်အမည်ကို သူမ ကြားမိတာ ရက်ပိုင်းပဲ ရှိသေး၏။
ဆေးက ‘ကင်း’တဲ့။ သို့သော် သူမနှင့်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးလိုက်ပါ။

ယခုတော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လာတွေ့နေပါလျက် တစ်ယောက်ကိုတစ်
ယောက် မသိလိုက်ပါလား။

သူမထင်ထားတာက စောဘုန်းဖြူဟာလည်း တစ်နေ့တခြား ယောက်ျား
တွေလို သူမထံ ရောက်လာမည်ဟုပင်။

သို့သော် ယခုတော့ သူမအထင်နှင့် အမြင်လွဲအောင် နွယ်ဝတီဆိုတဲ့ သူမ
ကို လှည့်တောင် မကြည့်သွားတဲ့အဖြစ်။

‘နေပါဦး သူဒီကို ဘယ်သူ့ဆီလာတာလဲ သင်းသင်း’

‘ဟိုမှာလေ ဟိုမှာ’

‘ဟင် မေညိုစိမ့်’

ယခုမှ ကလပ်ထဲက ထွက်လာဟန်ရှိသော မေညိုစိမ့်ဘေးမှာ စောဘုန်း
ဖြူသည် ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်နဲ့ ပါလား၊ သူတို့နှစ်ယောက် မြင်ကွင်းကိုကြည့်
ကာ သူမရင်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွား၏။

‘ကြည့်စမ်း ထင်တောင် မထင်ထားဘူး၊ မေညိုစိမ့်က ကြည့်တော့
အေးအေးလေးနဲ့ ပိုင်လိုက်တာ’

‘ဟုတ်ပါ့ဟယ် မေညိုစိမ့်ဆိုတဲ့အတိုင်း အသားက ညိုစိမ့်စိမ့်နဲ့ လူကပိန်
ပိန် ဝတ်တာစားတာ ကလည်း အဘွားကြီးအတိုင်း အရောင်မှိန်မှိန်နဲ့၊ စော
ဘုန်းဖြူနဲ့ ဘယ်လိုမှ မလိုက်ဖက်ပါဘူး။ ဟိုတစ်ယောက်ကလည်း နာမည်နဲ့
လိုက်အောင် ဖြူဖွေးနေတာ အရပ်မြင့်မြင့်ကြီးနဲ့ နိုင်ငံခြား မင်းသား ကျနေ
တာပဲနော်’

သူမကို အနားထားကာ သင်းသင်းတို့က မေညိုစိမ့်နှင့် စောဘုန်းဖြူကို
ဝေဖန်နေကြ၏။ သူမမျက်စိထဲမှာတော့ စောဘုန်းဖြူက ရယ်မောပြောနေ
သလောက် မျက်လွှာလေးချကာ မပြုံးတုံ့ ပြုံးတုံ့ဟန်နှင့် လုပ်နေသော မေ
ညိုစိမ့်ကို စိုက်ကြည့်မိ၏။

တကယ်ဆို မေညိုစိမ့်ထက် အများကြီးသာကာ လှပသော သူမကို စော
ဘုန်းဖြူအာရုံစိုက်ရမှာ ယခုတော့ သူမကိုတောင် မမြင်နိုင်လောက်အောင်
သူက အရေးတကြီးဖြင့် လာတွေ့တာ မေညိုစိမ့်ကိုပါလား။

သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင်တော့ သူမက မေညိုစိမ့်ကို သတိထားခြင်း မရှိပါ။
တခြားမိန်းကလေးတွေနှင့် မတူ အခန်းထောင့်တစ်နေရာ
တစ်ယောက်တည်းရှိနေတတ်သော မေညိုစိမ့်သည် အားလပ်ချိန်များမှာ
စာအုပ်တစ်အုပ်သာ အဖော်ပြုနေတတ်၏။

ဝတ်တော့လည်း ယောက်ျားရှပ်များကို ပြောင်လုံချည်နှင့် တွဲဝတ်ယုံကလွဲ
ပြီး ဘာအလှအပမှမရှိ။ ဆံပင်ကုတ်ဝဲ မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးရေကျဲသာရှိ

သည်။ သည်လို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စောဘုန်းဖြူက အရေးတကြီး ရှိနေတာ အံ့ဩစရာ။

‘ဘယ်လိုလဲ နွယ် ဆေးက ကင်း တစ်နေ့မင်းရှေ့ရောက်လာလိမ့်မယ်ဆို ခုတော့ မင်းကိုကျော်ပြီး မေညိုစိမ့်ဆီ ရောက်သွားပါလား’

သင်းသင်းတို့က သူမကို မထိတထိစ၏။ သည်တော့ သူမ ရင်ထဲ ဖြုန်းခနဲ မခံချင်စိတ်ဝင်ကာ

‘အို ဇာတ်လမ်းက ခုမှအစပဲရှိပါသေးတယ်လေ၊ အဆုံးထိ ကြည့်မှပေါ့။ စောဘုန်းဖြူ တို့ဆီ ရောက်လာရမယ်’

‘အဟင်း ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ နွယ်၊ ဒါပေမဲ့ တို့နွယ်ကတော့ ဧကရီပဲလေ၊ အထင်မသေးဝံ့ပါဘူး အဟင်း ဟင်း’

ထိုစဉ်မှာပင် စောဘုန်းဖြူနှင့် မေညိုစိမ့်တို့ အနားရောက်လာ၏။

‘ဟေ့ ယူ’

‘အော် ခင်ဗျား’

သူမက ဖျတ်ခနဲ ရှေ့ထွက်ပြီး စောဘုန်းဖြူကို ခေါ်လိုက်သည်။ ယခုကြတော့လည်း သူက သူမကို သတိထားမိသားပဲ။

‘ဒါ ယူလက်ကိုင်ပဝါလား’

‘ဟာ ဟုတ်တယ် စောစောက ကျွန်တော် ကျန်ခဲ့တာထင်တယ်’

အပြာရောင် ယောက်ျားလက်ကိုင်ပဝါ သူမပြလိုက်သည်။ သူမက လက်ကိုင်ပဝါကို မပေးသေးဘဲ

‘ဒီလက်ကိုင်ပဝါထောင့်မှာ စောလို့ စာထိုးထားတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော့်နာမည် အတိုကောက်ပါ’

‘ဒါဆို ရှင့်နာမည်က’

‘စောဘုန်းဖြူ’

‘အော် ဒါဆို ရှင့်လက်ကိုင်ပဝါ အစစ်ပဲ ရော့’

ယခုမှ သူမက သူ့ဆီလက်ကိုင်ပဝါလှမ်းပေးလိုက်၏။ သူတို့နှစ်ယောက်
အပြုအမူကို မေညိုစိမ့်က နားမလည်သလို ကြည့်နေသည်။ သူမပြီးကာ

‘စောဘုန်းဖြူက မေညိုစိမ့် ဧည့်သည်လား’

မေညိုစိမ့်ကို တိုက်ရိုက်မေးလိုက်၏။ ဖျတ်ခနဲ မေညိုစိမ့် မျက်နှာလေးရဲ
ကာ

‘ဟို ဘာဖြစ်လို့လဲ နွယ်’

အမယ် မေညိုစိမ့်က သူမကိုတော့ သိနေပါလား၊ အေးလေ ကလပ်တစ်ခု
တည်း တက်တယ်ပြီးတော့ သူမကလည်း လူသိများသူ မဟုတ်လား။

‘အော် အဟင်း မင်းဧည့်သည်နဲ့ စောစောက တို့ဝင်တိုက်မိတာလေ စော
ဘုန်းဖြူလည်း မှတ်ထားပေါ့ တို့က မေညိုစိမ့်နဲ့ ကလပ်အတူတူပဲ နွယ်ဝတီ
တဲ့’

သူမပြီးပြီးလေး ပြောလိုက်၏။ သူက ခေါင်းညိတ်ကာ

‘ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် မနွယ်ဝတီ’

‘အို အဟင်း သူငယ်ချင်းတွေ ခေါ်သလိုပဲ နွယ်လို့ခေါ်ပါ မဟုတ်ဘူးလား
မေ’

တစ်ဆက်တည်း မေညိုစိမ့်ဘက်ကိုလှည့်၍ သူမအပြီးဖြင့် ပြောတော့ မေ
ကယောင်ရမ်းခေါင်းညိတ်၏။ စောဘုန်းဖြူစိတ်ထဲ သူမနှင့် မေ့ကို ကလပ်
တူ သူငယ်ချင်းတွေဟု ထင်သွားပုံ။

‘ဟုတ်တယ်မေ စောစောက မေ့ဆီလာရင်း ဟောဒီက မနွယ် အယ် နွယ်နဲ့

ကိုယ်ဝင်တိုက်မိတာ’

‘စောကလည်း လုပ်လိုက်ရင် အရာရာနဲ့အကြောင်းကြောင်းပဲ။ စော ကိုယ်စား မေ တောင်းပန်ပါတယ် နွယ်’

‘အို ရပါတယ် မေရယ် တောင်းပန်စရာလူတွေမှ မဟုတ်တာ။ ကဲ သူငယ်ချင်းတွေ စောင့်နေလို့ နွယ်သွားဦးမယ် စောနဲ့ မေ’

တမင်ပင် သူတို့နာမည်တွေကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ခေါ်နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခဲ့၏။ နောက်မှ ကျန်ခဲ့သော စောဘုန်းဖြူက

‘ဒီအမျိုးသမီး မဆိုးဘူး လှသလောက် သဘောထားပြည့်တယ်နော် မေ’

‘အင်း’

မေ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို နားမလည် သလိုပါပဲ။ တကယ်ဆို နွယ်ဝတီကို မေသိတာကြာပြီ အင်မတန်လှပကာ ချမ်းသာပြည့်စုံသော နွယ်သည် ကျောင်းကို ကိုယ်တိုင်ကားမောင်းတက်၏။ လှသော ဥစ္စာပြည့်စုံသော နွယ်ကို ကွင်းဟု ဘွဲ့ပေးထားကြတာ မဆန်းပေ။

နွယ်ဝတီနှင့် ပေါင်းသူတွေက သူမလိုအဆင့်အတန်းရှိသူတွေများ၏။ အားလုံး ဝတ်နိုင် စားနိုင်ကာ ကလပ်လည်း မှန်မှန် မတက်ကြပေ။

သူတို့၏ ယောက်ျားလေး အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေကလည်း ပေါလှ သည်။ ကလပ်မပြီးသေးခင် စောင့်နေကြပြီ။

‘နွယ်ဝတီတို့အုပ်စုက ပိုက်ဆံကိုရေလို ဖြုန်းနိုင်ကြတယ် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးကလည်း ခေတ်မီပွင့်လင်းကြတော့ တို့လိုလူမျိုးတွေနဲ့ တခြားစီ ပဲ မေ’

သူမ၏ တစ်ယောက်တည်းသော သူငယ်ချင်းတိုးတိုးက ပြောသည်။ တိုးတိုးဆိုတာကလည်း သူမလို သာမန်မိသားစု မွေးဖွားသူ၊ မေတို့အတွက်

တက္ကသိုလ်တက်တယ်ဆိုပေမယ့် ဘွဲ့ရဖို့ကအဓိက ထား၏။

ပေါ်သမျှ ထည်လဲမဝတ်နိုင်တာကြောင့် ဘယ်တော့မှ မရိုးသည့် ယောက်ျားရှပ်လေးများကို ပြောင်လုံချည်လေးများနှင့်တွဲကာ တစ်နှစ်လုံး တက်၏။ ဆံပင်ပုံစံအမျိုးမျိုး မပြောင်းနိုင်သူမို့ ကုတ်ပေါ်က မဆင်းစေရ တစ်ပုံစံတည်းသာ သူမပင်ကိုယ်စတိုင် ဖြစ်နေသည်။

‘ဒီမှာ မေ ကိုယ့်ဘဝက ဈေးဝယ်လည်း မထွက်နိုင်၊ ကင်တင်းနီလည်း ထွက်မစားနိုင်ဆိုတော့ ဒီစာအုပ်တွေနဲ့ ထမင်းဘူးကိုပဲ အားကိုးရမယ်’

စာဖတ်ဝါသနာပါတာကြောင့် ကလပ်အားချိန်တွေမှာ တခြားစာအုပ်တွေ ယူကာဖတ်ကြ၏။ ပိုက်ဆံအပိုမသုံးနိုင်တာကြောင့် အိမ်က ထမင်းဘူးကို ထုတ်ယူလာကြသည်။

‘ဘာလဲ တိုးတိုးက ဒီဘဝကို စိတ်ပျက်နေသလားဟင်’

မေက ထမင်းဘူးဖွင့်ရင်းမေးတော့ တိုးတိုးခေါင်းခါပြ၏။

‘ဘာလို့ စိတ်ပျက်ရမှာလဲ ဒါ ဘဝပေးကုသိုလ်ကံပဲ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့ တို့ အမြင့်ကိုလည်း ရောက်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား မေ’

‘ဒါပေါ့ တိုးတိုး အဓိက ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ကြိုးစားဖို့ပဲ’

‘ပြောသာ ပြောရတယ် နွယ်ဝတီတို့ ဘဝကို တစ်ခါတစ်ခါတော့ အားကျ သား မေ၊ ရှပ်လေးကလှ ပိုက်ဆံကချမ်းသာနဲ့ ကြိုက်လိုက်ကြတဲ့ လူတွေက လည်း ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာပဲ’

မေနှင့် တိုးတိုးသည် လူသားတွေထဲ လူသားတစ်ယောက်မို့ ပြီးပြည့်စုံ ချမ်းသာသော နွယ်ဝတီ၏ဘဝကို တစ်ခါတစ်ခါ အားကျတာမဆန်းပါ။

‘ကိုယ့် ကုသိုလ်နဲ့ကိုယ်ပေါ့ကွယ်။ မေကတော့ နှလုံးအေးသမားမို့ တိုးတိုး ကိုသာ ဖြေသိမ့်ပေးလိုက်၏။ နွယ်ဝတီတို့ကလည်း မေတို့လိုလူမျိုးတွေကို

ရှိတယ်လို့မထင်ခဲ့သမျှ ယနေ့ကျမှ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ နှုတ်ဆက်စကားပြော
လာတာ အံ့ဩစရာ မဟုတ်လား။

သည်နေ့တော့ သူမက စွန့်စားခန်းဖွင့်၏။ စောဘုန်းဖြူရှိရာ ဆေး
တက္ကသိုလ်သို့ သူမလိုက်သွားသည်။ သူမကို ဂရုမစိုက်တဲ့ ယောက်ျားအား
အရေးစိုက်လာအောင် ဆောင်ရွက်ရမည် မဟုတ်လား။

‘စောဘုန်းဖြူ’

‘ဟင် နွယ်’

ကံကောင်းချင်တော့ သူ့ကို တိုက်ရိုက်တွေ့ရလေ၏။ မမျှော်လင့်ဘဲ သူမကို
တွေ့တော့ သူလည်းအံ့ဩနေပုံ၊ သူမက အလှပဆုံး ပြုံးလိုက်သည်။

‘နွယ်ကို တွေ့လိုက်ရလို့ ယူ အံ့ဩနေလားဟင်’

‘ဟုတ်တယ် နွယ် ဒီကို’

‘အဟင်း နွယ် သူငယ်ချင်းရှိတယ်လေ၊ သူဇာတဲ့ သူနဲ့တောင် မတွေ့ရသေး
ဘူး၊ စော့ကို အရင်တွေ့လို့ နှုတ်ဆက်တာ’

ဝင်းဝါသော အသားအရည်မှာ ပိတောက်ခြောက်ရောင် လက်ပြတ် ဝမ်း
ဆက်ကြောင့် နက်မှောင်သော ဆံပင်များမှာ သူမ ပိုမိုဝင်းဝါကာ လှပနေ၏။

‘အော် သူဇာလား သူ ဒီနေ့ ကလပ်မတက်ဘူးထင်တယ်၊ သူ့မားသားကြီး
နေမကောင်းလို့တဲ့’

‘အို ဟုတ်လား နွယ်တောင်မသိဘူး သူကမရှိတော့ နွယ် ပြန်ရတော့မှာ
ပေါ့လေ’

မျက်နှာလေး မကောင်းဟန်ဖြင့် သူမပြောလိုက်၏။ သည်တော့လည်း
စောဘုန်းဖြူအားနာရသည်။

‘ရောက်လာမှတော့ နေပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော်နွယ်ကို တစ်ခုခု လိုက်ကျွေးပါရစေ’

‘အဟင်း ဒါဆိုသင့်ခံ’

တစ်ချက်လေးပင် သူမ မငြင်းတော့ပါ။ သည်လို အခွင့်အရေးမျိုးက ရခဲတယ် မဟုတ်လား။

‘ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ကင်တင်းနံသွားကြတာပေါ့ နွယ်’

‘ကောင်းတာပေါ့ စော’

နှစ်ယောက်သား ကင်တင်းနံသို့ လာခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မျက်လုံးတို့က သူမတို့ထံ ရောက်လာသည်။

‘ဟယ် တို့ဆေးက ကင်းတော့ အီကိုကွင်းနဲ့ပါလား’

‘အေးဟယ် ဒါကြောင့် သူက တို့ကို ဘာမှဂရုမစိုက်တာကိုး’

‘ဒါပေမဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်က လိုက်တော့ အလွန်လိုက်တယ်နော်’

‘အေးဟယ်’

ထိုစကားတွေကို သူနှင့်သူမပြိုင်တူ ကြားလိုက်ရသည်။ သူမက ထိုသို့ အထင်ခံရတာ စိတ်ထဲကြိတ်ကာ ကျေနပ်သွားသလောက် သူက ခပ်မှန်မှန်။

‘နွယ် ဒီကိုလာတာသိရင် မေလိုက်ချင်လိုက်လာမှာ’

‘အင်း ဟုတ်မယ် ကျွန်မလည်း ကလပ်တောင် မရောက်သေးဘူး သူလိုက်မယ်မှန်းသိရင် အဖော်ညှိတာပေါ့’

အပြီးမပျက်ပြောလိုက်ရပေမယ့် သူမလို လှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်လုံး အနားမှာထားပြီး ဘာမဟုတ်တဲ့ မေညိုစိမ့်ကို သူသတိရနေတာ ခံပြင်းစရာပါ။

‘ကျွန်တော်မေ့ကို လာလည်ဖို့ခေါ်တာကြာပြီ။ သူ ဘယ်တော့မှ မလာဘူး
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ပဲ သူ့ဆီသွားရတယ် နွယ်’

‘အော်’

သူမနဲ့ ခဏတွေ့ချိန်မှာ သူပြောစရာက မေညိုစိမ့် အကြောင်းပဲ ရှိသတဲ့
လား။ သူ့ရင်ထဲမှာ မေညိုစိမ့်ဟာ ဘယ်လောက်များ လွှမ်းမိုးထားပါသလဲ
ဟု သိချင်လာ၏။

‘ကျွန်တော်က နွယ်နဲ့မေ့ကို သူငယ်ချင်းဆိုလို့ အံ့သြနေတာ’

‘ဘာဖြစ်လို့’

မျက်လုံးလေးဝင့်ကာ သူမမေးလိုက်၏။ သူ အနည်းငယ်ပြုံးကာ

‘ဟိုဗျာ မေက ခပ်အေးအေး မဟုတ်လား၊ နွယ်ကတော့’

‘အင်း ဘာဖြစ်လဲ ပြောလေ’

သူစကားဆက်ရခက်မည်ဆို၍ သူမကောက်မေးလိုက်၏။ သူမအပေါ်
ထားတဲ့ သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို သိချင်ပါသည်။

‘ဟို နွယ်ကတော့ သွက်လက်ပွင့်လင်းတယ် မဟုတ်လား’

‘အဟင်း ဟုတ်တယ် နွယ်က သိပ်ဟန်မဆောင်တတ်ဘူး၊ လွတ်လွတ်လပ်
လပ် နေတတ်တယ်လေ’

‘အဲဒါလည်း တစ်မျိုးတော့ ကောင်းပါတယ် ဘဝကိုပေါ့ပေါ့ပါးပါး
ဖြတ်သန်းတာပေါ့။ မေကတော့ ဘယ်အရာမဆို အလေးအနက် ထားလွန်း
တယ် နွယ်’

ကြည့်စမ်း ဘာပြောပြော နောက်ဆုံးတော့ မေညိုစိမ့် အကြောင်း ရောက်
တာပါပဲလား။ သူမကြိတ်ကာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ဟာ စောဘုန်းဖြူ စုံတွဲခုတ်လာပါလားကွ၊ လတ်စသတ်တော့ မင်း အီ

ကိုကိုသွားနေတာ နွယ်ဝတီ့ဆီကိုး’

‘ဟာ ကျော်ကျော်’

သူမတို့ ကင်တင်းနီထဲရောက်တော့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ဆုံ၏။ သူမတို့ နှစ်ယောက်ကို ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ကာပြောတော့ သူမျက်နှာရဲခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

‘ယူက တို့ကိုသိတယ်’

‘ဟဲ ဟဲ သိတာပေါ့ဗျာ၊ အီကိုကွင်းပဲလေ မသိရှိပါ့မလား မနွယ်ဝတီ’

‘အို အဟင်း’

သူ့ရှေ့မှာ ဒီလိုအပြောခံရတာကို သူမ ကျေနပ်သွားသည်။ တကယ်တော့ သူမကို ကြိုးစားနေသူများထဲမှာ ဆေးကလူတွေ ပါပေမယ့် စိတ်မဝင်စားတာမို့ လှည့်မကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပေ။

‘စောဘုန်းဖြူကတော့ ပန်းကုံးစွပ်ခံရသူ ဖြစ်သွားတာပဲကိုး၊ ဂုဏ်ယူပါတယ်ဗျာ ကျွန်တော်တို့ ဆေးကပဲမို့ ဟဲ ဟဲ’

‘ဟိတ်လူ ခင်ဗျားဘာတွေပြောနေ’

‘အို စောကလည်း သူတို့စတာကိုး ကဲပါ အားလုံးခင်မင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ် အနေနဲ့ နွယ်ကကျွေးပါရစေ’

လက်ရှိအခြေအနေကို ပေါ်လွင်မသွားစေရန် သူမက အမြန်အုပ်ဆီးကာ ကွယ်လိုက်၏။

‘ကြည့်စမ်း စောဘုန်းဖြူ မနွယ်က ဘယ်လောက်သဘောကောင်းလဲ မင်းနဲ့ တခြားစီ’

‘ကဲပါကွာ တို့သာသနာဖျက် ဖြစ်ပါ့မယ် သူတို့ဘာသာနေပါစေ သွားကြစို့’

‘စောဘုန်းဖြူ ငါတို့ အလိုက်သိတယ်နော်’

‘ဟာ ဒီကောင်တွေ’

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကာထွက်သွားကြသော အုပ်စုကို ကြည့်ပြီး သူမကြိတ်ပြီးလို့။ သူကတော့ မျက်နှာတွေရဲပြီး သူမကို အားနာနေသည်။

‘ဆောရီးပဲ နွယ် ဒီကောင်တွေ သိပ်အနောက်သန်တယ်’

‘အဟင်း သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ ဒီလိုပါပဲ စောရယ် နွယ် နားလည်ပါတယ်’

‘နွယ်က သဘောထားကြီးလို့ တော်သေးတာပေါ့’

သူ့အပြောကြောင့် မေညိုစိမ့်က သဘောထားမကြီးဘူးလားလို့ တွေးမိ၏။
ထို စဉ်းစားစရာတို့ ရောက်လာသည်။

‘အို အသည်းဖတ် နွယ် မကြိုက်လို့ ယူပန်းကန်ထဲ ထည့်ပေးမယ်နော်’

‘ရပါတယ် နွယ်’

သည်တော့ သူပန်းကန်ထဲ အသည်းဖတ် ထည့်ပေးလိုက်၏။ ရိုးသားသော သူက သူမပေးသော အသည်းကိုစား၏။

‘မေက စာတွေအဖတ်များတယ်နော် စော’

‘ဟုတ်တယ် နွယ် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဒီလိုပဲ သူက စာရေးဆရာ ဖြစ်ချင်တာလေ’

‘အော် ဒါဆို ယူနဲ့မေက ငယ်ငယ်လေးထဲက သိကြတာပေါ့နော်’

သူတို့အကြောင်းသိအောင် သူမတမင် အစဖော်လိုက်ခြင်းပါ။

‘ဟုတ်တယ် နွယ် နယ်မှာသိခဲ့ကြတာ၊ နောက်တော့ သူတို့ပြောင်းသွားကြ ပြီး ခုမှ ပြန်တွေ့တာ မကြာသေးဘူး’

‘မေကလည်း ပြောပါတယ်’

သူမနှင့်မေ တကယ်ခင်မင်ရင်းနှီးဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်တော့ သူ ယုံ သွား၏။ သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်တွေ့တာ မကြာသေးဘူးဆိုတော့ သူငယ်ချင်း အဆင့်ထက် ပိုသေးပုံမရပါ။ ဒါကိုက သူမအတွက် အခွင့်အရေးလေ...။

‘မနက်ဖြန် စော ကျောင်းကိုလာဦးမှာလား’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ နွယ်’

‘အော် စောလာမယ်ဆိုရင် မေ့ကို ကြိုတင်သတင်းပေးရအောင်လို့ပါ... ဟင်း’

အမှန်တော့ သူမကြိုတင် သတင်းရအောင်လို့ပါ။ သူယုံကာ...

‘ဒါဆို ပြောလိုက်ပါနွယ် မေ့ကို ကျွန်တော်လာမယ်လို့’

‘အင်း အင်း... မေက ယူလာရင် ဝမ်းသာမှာပါ’

‘အဟွန်း ဝမ်းသာရင် အကောင်းဆုံးပေါ့ဗျာ’

သူဘာကိုဆိုလိုတာပါလိမ့်ဟု သူမတွေးမိ၏။ သိချင်စိတ် လွန်လာတာမို့ ပွင့်လင်းစွာမေးမိသည်။

‘ဘာလဲ မေက ယူလာတာ မကြိုက်ဘူးတဲ့လား’

‘အင်း အဲဒီလို ပြောရမယ်ထင်တယ် ဘယ်ကိစ္စမဆို မေက သိပ်လျှို့ဝှက် ချင်တာ ကျွန်တော် သူ့ဆီလာရင် လူတွေကြည့်လို့တဲ့’

ဟွန်း ကြည့်မှာပေါ့ သူက အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့်နဲ့ ချောသလောက် မေညှိစိမ့်က နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ညှိပိန်နေတာ မဟုတ်လား။

‘အဟင်း မေကလည်း ခက်လိုက်တာ သူက ပတ်ဝန်းကျင်ကို သိပ်ထည့် တွက်တာကိုး၊ ဒီလိုလုပ်လေ နောက်တစ်ခါ ယူလာရင် သူ တစ်ယောက်တည်း မဖြစ်အောင် နွယ်လည်း နေပေးပါမယ်’

ယခုချိန်နောက်ပိုင်းမှစကာ သူနှင့် မေညှိစိမ့်ကို နှစ်ယောက်တည်း အတူမ

ရှိအောင် ကြံစည်ရမည် မဟုတ်လား။

‘ဟာ ဒါဆို အားနာစရာဖြစ်...’

‘အို ဘာမှ အားနာစရာမလိုပါဘူး စောရယ်၊ နွယ်က မေ့ကိုအဓိက ကူညီတာပါ၊ ဟင်း... ဟင်း... မနက်ဖြန် စောလာရင် နွယ်ပါ စောင့်နေလိုက်မယ်’

အပြန်ကျတော့ သူမကားလေးမောင်းရင်း သီချင်းလေးပင် ညည်းမိ၏။

စောဘုန်းဖြူ။

မေညိုစိမ့်။

နွယ်ဝတီ။

သည်သုံးဦးကြားမှာ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဟု စောင့်ကြည့်ရမည်လေ။
အနီးကပ်တွေ့ရသော စောဘုန်းဖြူ၏ ယောက်ျားပီသစွာ ချောမောပုံက သူမအတွက် ပို၍စွဲလမ်းစရာ။

သူကများ သူမကိုချစ်တယ်ဟု ပြောလျှင်ချက်ချင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်မည်လားပဲ။

ကလပ်ရောက်တော့ သူမနောက်ကျနေပြီ။ သင်းသင်းတို့က

‘ဟိတ် နွယ် ဘယ်သွားလို့ နောက်ကျနေတာလဲကွ’

‘အဟင်း စောဆီလေ’

‘ဘာ’

‘အော် ခုပဲ စောဘုန်းဖြူဆီက ပြန်လာတာ၊ သူ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကတောင် နောက်လိုက်သေးတယ်’

‘ဟယ် ကြည့်စမ်း နင်တို့ဒီလောက်ခရီးရောက်ပြီ’

သူမပြီး၍ မသိမသာ မေညိုစိမ့်ကိုကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာလေး

မသိမသာ ပျက်လို့ပါလား။

မေညိုစိမ့်ရေ ရှင့်ထက်အများကြီးသာတဲ့ ကျွန်မက စောဘုန်းဖြူကို
ပိုင်ဆိုင်သင့်တယ် မဟုတ်လား။
